

Sed tiun ŝanĝon ni pritemos kiam nia rakontado alvenos al tiu momento. Nun ni nur aldonu ke la transireco de la epoko rilatis ankaŭ al aliaj aferoj for de la esperantista tereno: malmultajn tagojn post la komenciĝo de la menciita kurso 1975-1976 forpasis la hispana ŝtatestro F. Franko, kiu gvidis la landon diktatorece ekde la civil-milito 1936-1939. Ĝuste “transireco” estis la nomo kiun ricevis la periodo de tiuj jaroj pasintaj ekde la malapero de la diktatoro ĝis la plena restarigo de la demokratio en Hispanio.

En julio de 1976 okazis en El Ferrol la **36a Hispana Kongreso de Esperanto**. Partoprenis en ĝi sufiĉe granda nombro da geesperantistoj de Gijón. Iris la Prezidanto, Santiago Mulas, kaj iuj el la antikvaj membroj de la Grupo. Sed, ĉefe, ĉeestis la kongreson grandparto el la gelernantoj kiuj finis la kurson 1975-1976. Ĉi tiuj partoprenis en la ekzamenoj pri Esperanto, kiuj normale okazas en la kongresoj, kaj atingis la oficialan titolon de “kapabla esperantisto” kiun liveras **Hispana Esperanto-Federacio**.

La atesto de Ildelfonso Domínguez

La unua scio kiun mi havis pri Esperanto estis dum mia infana aĝo, kiam mia kara patro parolis pri la afero kun unu el siaj amikoj. Ambaŭ laŭdis la ideon de internacia lingvo por interkompreniĝo de homoj de malsamaj kulturoj kaj lingvoj. Jam matura, en ĉirkaŭ 1960 iu el miaj laboraj kunuloj aŭtodidakto pri Esperanto, informis min pri la lingvo, pri la facileco lerni la verbojn, pri la maniero formi en Esperanto novajn vortojn uzante prefiksojn aŭ subfiksojn... Post pluaj 3 aŭ 4 jaroj, en ekspozicio en Ateneo Jovellanos, mi eksciis pri proksima komenciĝo de kurso de Esperanto. Mi aliĝis al la kurso kaj de tiam startis mia travivaĵo en la E-mondo. Je la fino de tiu unua kurso nur restis du homoj, unu el ili, mi. Post tiu komenco, mi partoprenis almenaŭ kromajn du kursojn. La gvidanto estis ĉiam S-ro. Santiago Mulas.

Mi leterkorespondis kun eksterlandaj geesperantistoj, kio utilis al mi por ne forgesi tion lernintan, pliperfektigi mian lingvo-konon kaj informiĝi pri eksterlandaj aferoj. Mi aniĝis al la **Grupo Esperantista Jovellanos**. Iam mi proponis al la estraranoj de la grupo la eldonon de esperantista gazeto. La ideo havis bonan akcepton kaj ekde 1976 ĝis nuntempe la gazeto daŭre aperas kun la nomo **HELECO**. Ĝi spertis diversajn ŝanĝojn laŭlonge de la jaroj por adaptiĝi pli taŭge al la bezonaĵoj de la legontoj kaj ankaŭ al la ekonomia situacio de la grupo. Komence, la gazeto aperis dumonate kaj ĝia ellaborado estis kvazaŭ artefarita, maŝinskribita je unu nura flanko kaj enhavanta nur 9 aŭ 10 paĝojn. Dum longa tempo-periodo estis mi kiu okupiĝis pri la kunordiĝo de la gazeto: aranĝo de informoj, tajpado, desegnado kaj lanĉado.

Mi partoprenis tri Hispanajn E-Kongresojn: Sabadell (Julio 1977), Gijón (Julio 1979) kaj Zaragoza (Julio 1983), samkiel la duan Asturan E-Kongreson, okazinta en Gijón, en kiu eblis al mi konversacii kun eksterlandanoj.

Dum la Hispana E-Kongreso de Gijón, oni inaŭguris straton nomata “Esperanto”. La unua strat-plato kiu montris tiun nomon en unu el ĝiaj anguloj, estis desegnita de mi. Estas verkoj miaj ankaŭ aliaj desegnaĵoj: la nuna logotipo de la grupo, stampiloj anoncantaj niajn kongresojn, skizo por speciala poŝmarko-stampilo por uzi dum nia landa Kongreso, kaj plejmultaj el tiuj aperintaj en la gazeto por ornami raportoj. Aliaj priesperantaj taskoj miaj estis la kompilado de asturaj kanzonoj tradukitaj de Alcibiades G. Meana, teatraĵo verkita de Tadeusz Rostanski pri la vivo de Zamenhof, kaj “Cuñataí Porá” (“Bela Knabino”), verkita de “Katalin” (Rafael Díaz Morilla). El ambaŭ verkoj estis eldonitaj broŝuroj, kiel suplementoj de **HELECO**.

Cetere, kaj kiel aktivulo de la gijona E-grupo, mi kunlaboris kun ceteraj grupanoj en la taskoj de tiu rondo: deĵori en stando en Astura Montrofoiro kaj de la t.n. “Foiro de la lingvoj”, por informi pri Esperanto al la publiko. Fine, mi povas mencii alitipan E-verkadon mian: kunlaboraĵoj en Avilés-a gazeto “Antaŭen” kaj en “Boletín” de filatela societo pri Esperanta filatela temaro.

En la oficiala malfermo de tiu kongreso tiuj novaj geesperantistoj de Gijón havis ian protagonismon. Ili, en tiu publika akto, per la transdono al Santiago Mulas de iu donaceto, omaĝis al la instruisto kiu inicis ilin pri la Internacia Lingvo.

La 24an de oktobro de tiu jaro okazis en la ejo de nia E-Grupo la renkontiĝo de la esperantistoj de Asturio. Ĉeestis pli ol 50 personoj. En ĝi oni proponis kaj aprobis la ideon de iu tut-regiona esperantista asocio. Oni elektis delegitojn por la organizado de la afero en diversaj asturaj lokoj kie estis esperantistoj, sed en la realo rezultis nenio el tiu plano. Plejparto el la ĉeestantoj el aliaj lokoj ekster Gijón estis maljunaj personoj kaj fakte la esperantismo malaperadis en iliaj loĝlokoj kiam ili forpasis laŭlonge de la sekvaj jaroj.

La 1an de marto de 1977 la estraro de la grupo kunsidis denove por pritemi kelkajn aferojn. Pri tiu kunveno ni disponas je du aktaj tekstoj aŭ raportoj, ambaŭ verkitaj de la sekretario. La unua estas la serioza versio, ĝi estas la teksto kiu aperas en la aktlibro; ĝi estas teda, malvarma, serioza,